

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători – Daguța Sergiu și Mânăscuță Igor

judecând recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Natalia Bolgar împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, în cauza penală în privința inculpatului

Cernev Roman XXXX.

	<i>Termenul de examinare:</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>11.06.2021 - 16.02.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>05.04.2022 - 06.10.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.01.2023 - 21.02.2024.</i>

Asupra recursului declarat de către procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Natalia Bolgar, în cauza penală în privința inculpatului Cernev Roman, completul de judecată

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 16 februarie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul Xxxx, inculpatul Cernev Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

A fost încetat procesul penal în privința lui Cernev Roman, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Cernev Roman, la data de 10 mai 2021, orele 14:20, aflându-se în loc public – pe terasa magazinului ÎI ”Xxxx”, amplasat pe adresa or. Xxxx, str. Xxxx, unde el ședea la masă și consuma băuturi alcoolice cu Aldîrov Vadim, Chirciu Anatoli și Cernev Ivan, acționând din intenții de huliganism, neglijând normele unanim recunoscute și regulile de conduită în

comunitate, în prezența persoanelor care erau acolo, a început a se exprima în adresa chelneriței Cîssa Valentina cu cuvinte necenzurate și a o numi cu cuvinte insultătoare, fără a reacționa la rugămintele ei de a înceta acțiuni ilicite.

Ulterior, cu scop de a înceta insultările menționate, Chirciu Anatoli a făcut observație lui Cernev Roman, după care Cernev Roman acționând din intenții de huliganism și exprimându-se cu cuvinte necenzurate, neglijând normele unanim recunoscute și regulile de conduită în comunitate, în prezența persoanelor care erau acolo și personalului de deservire, acționând intenționat, cu deosebită cruzime, a aplicat lui Chirciu Anatoli multiple lovituri cu pumni în regiunea feței și trunchiului, în urma cărui fapt Chirciu Anatoli a căzut jos la pământ, iar Cernev Roman a continuat să-i aplice lui Chirciu Anatoli multiple lovituri cu pumni pe diferite părți ale corpului, fără a reacționa la observațiile celor prezenți și conștientizând în mod vădit, care i-a cauzat părții vătămate o durere fizică și leziuni corporale, precum și conștientizând în mod vădit, că acțiunile lui ilicite au fost urmărite de alte persoane și a fost încălcat regimu normal de lucru la ÎI "Xxxx".

În rezultatul acțiunilor de huliganism ale lui Cernev Roman, însoțite de aplicarea violenței fizice, părții vătămate Chirciu Anatoli, conform raportului de expertiză medico-legală xxxx din 13.05.2021, i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

La fel, instanța a statuat că, la data de 24 decembrie 2021 a fost adoptată Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art. 2 alin. (1) din legea menționată, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

Infracțiunea a fost comisă până la adoptarea legii menționate, iar sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Prin urmare, atât fapta comisă, cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța nu a stabilit anumite temeieri care ar împiedica aplicarea actului de amnistie respectiv, procesul în cauză urmând a fi încetat.

3. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, s. Xxxx, Alexandru Selemet a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, cu liberarea lui de executarea pedepsei, în legătură cu Legea nr. 243 privind amnistia adoptată la 24 decembrie 2021.

Apelantul a invocat că sentința primei instanțe este neîntemeiată din următoarele considerente.

Astfel, vina inculpatului în comiterea acestei infracțiuni a fost confirmată pe deplin prin probe, ce au fost administrate în cadrul urmăririi penale și indicate în rechizitoriu.

La desfășurarea ședinței preliminare, inculpatul a depus cerere în scris, în care a indicat, că recunoaște fapta ce i-a fost incriminată în rechizitoriu și solicită examinarea cauzei penale după procedura simplificată în conformitate cu art. 3641 CPP, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, conform rechizitoriului, cu care el este cunoscut și nu dorește prezentarea probelor noi.

Totodată, inculpatul și avocatul său au solicitat încetarea cauzei penale în baza Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

În baza celor expuse, aplicarea amnistiei în privința inculpatului nu constituie temei pentru reabilitarea persoanei, ce prezumă necesitatea de a-l recunoaște ca vinovat în comiterea infracțiunii imputate.

În acest sens, în cazul demersului inculpatului privind aplicarea amnistiei, unica hotărâre, care poate fi adoptată la emiterea sentinței cu aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, este sentința de condamnare, ce direct este prevăzut de cerințele art. 389 alin. (4) p. 2) CPP, adică cu numirea pedepsei și eliberarea de la executarea acesteia.

4. Potrivit deciziei din 06 octombrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că toate argumentele procurorului invocate sunt eronate, fiind înaintate fără a lua în calcul principiul interpretării sistematice a actelor normative codificate aplicabile și care încalcă drepturile fundamentale ale inculpatului.

Or, emiterea sentinței de încetare a procesului penal în baza actului de amnistie nu constituie temei de reabilitare al inculpatului, însă faptul vizat nici nu înseamnă, că aceasta duce la emiterea sentinței de condamnare.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) p. 6) CPP, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Așadar, CPP direct interzice numirea și examinarea cauzei pe fond și mai ales emiterea sentinței de condamnare la cauze, în care există temeiuri pentru încetarea procedurii, inclusiv în baza actului de amnistie.

Consecințele, survenite în urma aplicării amnistiei, înlătură răspunderea penală, pedeapsa, sau după caz, alte consecințe de condamnare, pentru acțiunile, comise până la apariția actului de împăcare. Amnistia dispune de caracter mixt,

axându-se doar pe in rem (în privința anumitor infracțiuni) și in person (în privința persoanelor, care întrunesc cerințe legale).

Reieșind din cele menționate rezultă, că în procesul examinării cauzei, la orice etapă, inculpatul este în drept să realizeze prezumția nevinovăției, printr-un acord în scris, să solicite încetarea procesului penal în privința lui, în baza art. 2 Legea nr. 243 din 24.12.2021 și să evite condamnare, adică emiterea sentinței de condamnare și consecințelor nefavorabile legate de acesta. Cererea poate fi depusă de către inculpat atât la ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare și chiar cu utilizarea căii de atac cu apel, prevăzută în scopul desfășurării unei cercetări judecătorești noi cu latura de fapt și de drept a cauzei /art. 400 alin. (1) CPP/, unde figurantul cauzei păstrează statutul de inculpat /art. 65 alin. (3) p. 1) și art. 466 CPP/.

Instanța de judecată este obligată să examineze cererea inculpatului privind încetarea procesului penal, după care în camera de deliberare va emite sentința de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu va fi analizat obiectul probării.

Totodată, reieșind din circumstanțe sus-menționate, colegiul nu poate fi de acord cu argumentele procurorului, invocate de el în cererea de apel, ca temei pentru casarea sentinței atacate și necesitatea emiterii unei decizii, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii incriminate, și să fie eliberat de pedeapsă potrivit art. 2 Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Astfel, nu sunt bazate pe lege argumentele procurorului privind obligația instanței de judecată de a se expune asupra circumstanțelor, prevăzute la art. 389 și art. 385 alin. (1) subpunctele 5), 7), 8) CPP. La emiterea sentinței de încetare a procedurii pe cauză, instanța de judecată soluționează chestiunile, prevăzute de art. 396 și art. 397 CPP.

Ținând cont de cele expuse, nu au fost constatate careva încălcări ale legislației penale sau de procedură penală, ce constituie drept temei pentru casarea sau modificarea sentinței.

5. Procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Natalia Bolgar declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta invocă că instanța de apel a examinat cauza penală dată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică în baza art. 364¹ CPP, adică inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea faptelor imputate, precum și probe administrate în faza de urmărire penală.

În acest caz, instanța de apel urma să examineze cauza penală și să adopte sentință de condamnare, fapt direct prevăzut de prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, adică a recunoaște inculpatul vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în conformitate cu art. 75 Cod penal, apoi a libera de executarea pedepsei în baza art. 107 Cod penal și prevederile art. 2 al Legii nr. 243 din data de 24 decembrie 2021

privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzie că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce succed.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală (redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen - la 28.11.2022.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3) - recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform prevederilor art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul, instanță de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanță de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reține că este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Potrivit art. 413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanță de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În corespundere cu art. 414 alin.(1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În conformitate cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod.

Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală *nu pot avea loc contrar voinței acesteia*. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară sau constatat temeiurile prevăzute în art. 332 Cod de procedură penală, prin sentință motivată, instanța încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin.(1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, prin sentință motivată, instanța încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Conform art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei, conform art. 107 Cod penal.

Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile

instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este obligată să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Art. 2 alin. (1) și (4) din Legea nr. 243 prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art. 6.

Însă, instanțele de fond, nu au respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, judecând cauza, instanța de apel a menținut sentința, potrivit căreia s-a dispus: *"Inculpatul Cernev Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. A fost încetat procesul penal în privința lui Cernev Roman, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, conform Legii nr. 243 din 24.12.2021 în legătură cu aplicarea prevederilor privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova"*, fără a verifica respectarea procedurii de aplicare a actului de amnistie de către prima instanță, cât și fără a reacționa în modul prevăzut de lege la sentința instanței de fond adoptată cu încălcarea normelor din Codul de procedură penală, enunțate supra.

Astfel, completul de judecată atestă că în materialele prezentei cauzei penale lipsește cererea scrisă autentică a inculpatului cu exprimarea acordului acestuia de a fi încetat procesul penal, în temeiul actului de amnistie – Legii nr. 243 din 24.12.2021, și care pentru încetarea procesului penal este prevăzută obligatoriu potrivit rigorilor art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, ori această cerere reprezintă una din condiții pentru aplicarea actului de amnistie în temeiul art. 2

alin.(1),(3) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, prin dispunerea încetării procesului penal.

Prin urmare, rezultă că, instanța de apel nu a reacționat potrivit legii și a omis că sentința instanței de fond contravine prevederilor art. 384 alin.(1) Cod de procedură penală, și anume dispozitivul sentinței conține elementele *sentinței de condamnare* prevăzute de art.395 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală (constatarea vinovăției inculpatului), cât și elementele *sentinței de încetare* prevăzute de art. 396 pct.2) Cod de procedură penală (dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului), devreme ce inculpatul nu și-a exprimat în modul prevăzut de lege acordul scris autentic pentru încetarea procesului penal în temeiul Legii nr.243 din 24.12.2021.

În astfel de circumstanțe de fapt și de drept de procedură penală, urma a fi adoptată sentința de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Cod penal, reglementată de prevederile art. 389 alin.(1), (4) pct.2) Cod de procedură penală, aplicând corespunzător prevederile art.2 alin.(4) din Legea nr. 243 din 21.12.2021, dacă în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, și acesta întrunește condițiile de aplicare actului de amnistie însă, în acest sens nu a depus la materialele cauzei penale cerere scrisă autentică prevăzută de art. 2 alin.(3) din Legea nr.243 din 21.12.2021.

Tot la acest aspect, completul de judecată reține că, instanța de apel a constatat că „în ședința din 26.01.2022 (f.d. 144, vol. I), avocatul inculpatului, F. Topal a solicitat aplicarea în privința inculpatului a art. 2 a Legii privind amnistia din 24.12.2021, cu liberarea de pedeapsa penală”, însă cererea autentică a inculpatului în acest sens la materialele cauzei penale nu s-a anexat și lipsește, și prin urmare lipsește acordul inculpatului la încetarea procesului penal, inclusiv și în temeiul actului de amnistie.

Pe cale de consecință aplicarea actului de amnistie în procesul penal referitor la inculpatul, care întrunește condițiile de aplicare amnistiei, însă în acest sens lipsește acordul scris a inculpatului, se soluționează de către instanța de judecată în temeiul art. 2 alin.(4) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, în conformitate cu prevederile art. 389 alin.(1), (4) pct.2) Cod de procedură penală.

Lecturând decizia instanței de apel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, concluzionează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat.

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident că, instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, adoptând o hotărâre ce nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și chestiunile esențiale supuse atenției sale, și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

8. Având în vedere faptul că, la Curtea de Apel Comrat, la moment nu mai sunt 3 judecători eligibili care pot constitui completul de judecată pentru reexaminarea prezentei cauzei penale în ordine de apel, în scopul desfășurării normale a procesului penal, ținând cont de amplasarea curților de apel, se impune soluția de remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța egală în grad, la Curtea de Apel Cahul.

9. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul declarat de către procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Natalia Bolgar, casează integral decizia din 06 octombrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Comrat, în cauza penală în privința lui ***Cernev Roman XXXX***, și dispune rejudecarea cauzei de către **Curtea de Apel Cahul**.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor